

Týmto postupom dostali sme vyjadrenie vektora rýchlosti v podobe súčtu dvoch jeho zložiek. Druhá zložka $\mathbf{v}_r = \dot{r}\boldsymbol{\rho}$, keďže je rovnobežná so sprievodičom (radius vektorom), volá sa *radiálnou* alebo *pozdlžnou* zložkou. Prvá zložka, $\mathbf{v}_p = \boldsymbol{\omega} \times \mathbf{r}$, na sprievodič kolmá, nazýva sa *priečnou* zložkou (obr. 1.7).

Absolútna hodnota rýchlosti je

$$v = \sqrt{v_r^2 + v_p^2} = \sqrt{\dot{r}^2 + \omega^2 r^2}$$

Ďalším derivovaním vyjadrenia rýchlosti daného vzorcom (3) podľa času dostávame vektor zrýchlenia v tvare

$$\begin{aligned} \mathbf{a} &= \frac{d\mathbf{v}}{dt} = \frac{d}{dt} (\boldsymbol{\omega} \times \mathbf{r} + \dot{r}\boldsymbol{\rho}) = \boldsymbol{\omega} \times \mathbf{v} + \boldsymbol{\epsilon} \times \mathbf{r} + \dot{r}\boldsymbol{\omega} \times \boldsymbol{\rho} + \ddot{r}\boldsymbol{\rho} = \\ &= \boldsymbol{\omega} \times (\boldsymbol{\omega} \times \mathbf{r} + \dot{r}\boldsymbol{\rho}) + \boldsymbol{\epsilon} \times \mathbf{r} + \dot{r}\boldsymbol{\omega} \times \boldsymbol{\rho} + \ddot{r}\boldsymbol{\rho} = \\ &= -\omega^2 r \boldsymbol{\rho} + \dot{r}\boldsymbol{\omega} \times \boldsymbol{\rho} + r\boldsymbol{\epsilon} \times \boldsymbol{\rho} + \dot{r}\boldsymbol{\omega} \times \boldsymbol{\rho} + \ddot{r}\boldsymbol{\rho} \end{aligned}$$

teda

$$\mathbf{a} = (\ddot{r} - \omega^2 r) \boldsymbol{\rho} + (r\boldsymbol{\epsilon} + 2\dot{r}\boldsymbol{\omega}) \times \boldsymbol{\rho} \quad (4)$$

Pri upravovaní výrazu pre zrýchlenie sme použili z vektorovej algebry známy vzorec pre dvojnásobný vektorový súčin troch vektorov, $\mathbf{a} \times (\mathbf{b} \times \mathbf{c}) = (\mathbf{a} \cdot \mathbf{c}) \mathbf{b} - (\mathbf{a} \cdot \mathbf{b}) \mathbf{c}$, ako aj to, že v našom prípade vektory $\boldsymbol{\omega}$ a $\mathbf{r}$ sú na seba kolmé.

Vzorec (4) vyjadruje vektor zrýchlenia pri pohybe bodu tiež v tvare súčtu dvoch jeho zložiek, zložky rovnobežnej so sprievodičom (*radiálne zrýchlenie*), $\mathbf{a}_r = (\ddot{r} - \omega^2 r) \boldsymbol{\rho}$, a zložky, ktorá je na sprievodič kolmá (*priečne zrýchlenie*), $\mathbf{a}_p = (r\boldsymbol{\epsilon} + 2\dot{r}\boldsymbol{\omega}) \times \boldsymbol{\rho}$.

1.5. Tangenciálne a dostredivé zrýchlenie. Vektor rýchlosti $\mathbf{v}$, prvá derivácia sprievodiča pohybujúceho sa bodu podľa času, je rovnobežný s dotyčnicou k čiare pohybu. Nech je $\boldsymbol{\tau}$ jednotkový vektor s dotyčnicou rovnobežný a orientovaný na stranu pohybu. Vektor $\mathbf{v}$ je potom $\mathbf{v} = v\boldsymbol{\tau}$, kde v je absolútna hodnota rýchlosti. Derivovaním tohto vyjadrenia rýchlosti podľa času dostaneme rozklad zrýchlenia na iné dve význačné zložky

$$\mathbf{a} = \frac{d\mathbf{v}}{dt} = \frac{d(v\boldsymbol{\tau})}{dt} = \frac{dv}{dt} \boldsymbol{\tau} + v \frac{d\boldsymbol{\tau}}{ds} \frac{ds}{dt} = \frac{dv}{dt} \boldsymbol{\tau} + v^2 \frac{d\boldsymbol{\tau}}{ds} \quad (1)$$

kde s značí dĺžku dráhy prebehnutú pohybujúcim sa bodom, meranú od ľubovoľného bodu na čiare pohybu.

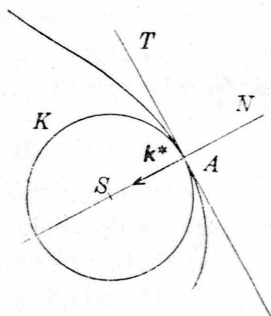
Vektor $\mathbf{k}^* = \frac{d\boldsymbol{\tau}}{ds}$, ktorého absolútna hodnota je zrejme tým väčšia, čím rýchlejšie sa mení smer dotyčnice pri postupe pozdĺž danej čiary, volá sa *vektor*

krivosti čiary, ktorá vo všeobecnom prípade je priestorová. Pretože vektor $\mathbf{k}^*$ je deriváciou jednotkového vektora $\boldsymbol{\tau}$, je na vektor $\boldsymbol{\tau}$ kolmý a spolu s ním určuje rovinu, ktorá sa volá *oskulačnou rovinou* priestorovej čiary. Priamka vektora $\mathbf{k}^*$, ktorá je teda kolmá na čiaru pohybu a leží v jej oskulačnej rovine, nazýva sa jej normálou v príslušnom bode.

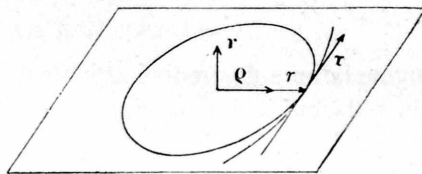
Zložka zrýchlenia $\mathbf{a}_t = \frac{dv}{dt} \boldsymbol{\tau}$, rovnobežná s dotýčnicou pohybovej krivky, volá sa *tangenciálne zrýchlenie*, zložka $\mathbf{a}_n = v^2 \frac{d\boldsymbol{\tau}}{ds} = v^2 \mathbf{k}^*$, rovnobežná s normálou k pohybovej krivke, volá sa *normálové zrýchlenie*.

Nájďme ešte iné vyjadrenie vektora $\mathbf{k}^*$ a tým aj normálového zrýchlenia. Kružnica, ktorá leží v oskulačnej rovine priestorovej čiary, dotýka sa jej a v tomto spoločnom bode má s ňou aj spoločný vektor krivosti, nazýva sa jej *kružnicou krivosti* a jej stred *stredom krivosti* priestorovej čiary pre bod dotyku. Je zrejmé, že stred S kružnice krivosti K leží na normále na tej strane dotýčnice, z ktorej strany sa čiara javí dutou (*obr. 1.8*).

Vyjadrenie vektora krivosti priestorovej čiary môžeme upraviť tak, že budeme ho považovať za vektor krivosti príslušnej kružnice krivosti. Nech je polomer kružnice krivosti r a nech je $\boldsymbol{\rho}$ jednotkový vektor v smere toho polomeru kružnice krivosti, ktorý končí v bode dotyku kružnice krivosti s danou priestorovou čiarou. Ak ďalej $\mathbf{v}$ značí jednotkový vektor na rovinu kružnice krivosti kolmý a vhodne orientovaný (*obr. 1.9*), môžeme písať:

Obr. 1.8

Obr. 1.9

$\boldsymbol{\tau} = \mathbf{v} \times \boldsymbol{\rho} = \frac{\mathbf{v} \times \mathbf{r}}{r}$, takže $d\boldsymbol{\tau} = \frac{\mathbf{v} \times d\mathbf{r}}{r} = \frac{\mathbf{v} \times \boldsymbol{\tau} ds}{r}$, lebo vektor $\mathbf{v}$ je konštantný. Z posledného vzťahu dostávame pre vektor $\mathbf{k}^*$ vyjadrenie

$$\mathbf{k}^* = \frac{d\boldsymbol{\tau}}{ds} = \frac{\mathbf{v} \times \boldsymbol{\tau}}{r} = -\frac{1}{r} \boldsymbol{\rho} \tag{18,2}$$

a pre normálové zrýchlenie

$$\mathbf{a}_n = -\frac{v^2}{r} \boldsymbol{\rho} \tag{18,3}$$

kde r je polomer kružnice krivosti. Pretože normálové zrýchlenie smeruje do okamžitého stredu krivosti čiary pohybu, volá sa aj *zrýchlením dostredivým*.

Vektor zrýchlenia pri pohybu bodu môžeme teda písať aj takto:

$$\mathbf{a} = \frac{dv}{dt} \boldsymbol{\tau} - \frac{v^2}{r} \boldsymbol{\rho} \quad (4)$$

Veľkosť tangenciálneho zrýchlenia, $a_t = \frac{dv}{dt}$, môže byť kladná aj záporná.

Absolútna hodnota dostredivého zrýchlenia je $\frac{v^2}{r}$. Na obr. 1.10 je znázornený rozklad zrýchlenia na zložku tangenciálnu a dostredivú pre prípad, že je $\frac{dv}{dt} > 0$.

1.6. Určenie polohy a pohybu tuhého telesa. Keď je tuhé teleso upevnené tak, že jeden jeho bod, napríklad bod A , nemôže zmeniť svoju polohu vzhľadom na nejaké iné teleso, ostatné body telesa môžu sa ešte pohybovať po povrchoch gúľ s polomermi rovnajúcimi sa ich vzdialenostiam od nehybného bodu A . Keď sa dva body tuhého telesa, napríklad body A a B , nemôžu pohybovať, teleso sa môže ešte otáčať okolo priamky určenej bodmi A a B . Keď sa však tri body tuhého telesa nemôžu pohybovať, napríklad body A a B a okrem nich ani bod C , ktorý neleží na priamke určenej bodmi A a B , teleso sa už vôbec nemôže pohybovať.

Poloha tuhého telesa vzhľadom na nejaké iné teleso je teda úplne určená polohami troch jeho bodov, ktoré neležia v jednej priamke.

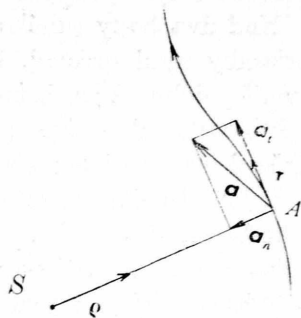
Nech súradnice troch takýchto bodov, vzťahujúce sa na súradnicový systém viazaný na nejaké iné teleso sú x_i, y_i, z_i ($i = 1, 2, 3$). Je to spolu 9 číselných údajov. Všetky tieto súradnice nie sú však ľubovoľne voliteľné, lebo v dôsledku tuhosti telesa vzájomné vzdialenosti bodov A, B a C , $d_{12} = \overline{AB}$, $d_{13} = \overline{AC}$ a $d_{23} = \overline{BC}$ sú konštantné, takže súradnice x_i, y_i, z_i splňujú vzťahy:

$$d_{12}^2 = (x_2 - x_1)^2 + (y_2 - y_1)^2 + (z_2 - z_1)^2$$

$$d_{13}^2 = (x_3 - x_1)^2 + (y_3 - y_1)^2 + (z_3 - z_1)^2$$

$$d_{23}^2 = (x_3 - x_2)^2 + (y_3 - y_2)^2 + (z_3 - z_2)^2$$

V istých hraniciach ľubovoľne môžeme preto zvoliť len šesť súradníc, napríklad všetky tri súradnice bodu A , dve súradnice bodu B a jednu súradnicu bodu C .

Obr. 1.10